

здійснення виробництва і періодом надходження виручки за реалізовану продукцію; підвищити рівень захисту прав інвесторів щодо отримання дивідендів і повернення вкладених інвестицій, запровадження заходів щодо поліпшення інвестиційного клімату; приведення фінансової звітності українських компаній до міжнародних стандартів. Реалізація цих заходів щодо кредитування поліпшить ситуацію зі складни фінансовим забезпеченням підприємств, що дозволить їм більш активно виконувати свої основні функції: забезпечувати зростання валового внутрішнього продукту, що призведе до зростання зайнятості значної частини населення.[5]

Основні висновки. Отже, Банківський кредит – це основна форма кредиту, за якої банк надає клієнтові у тимчасове використання частину власного, або залученого капіталу на умовах повернення зі сплатою банківського процента. Проаналізувавши всі аспекти банківського кредитування підприємств можна сказати, що воно має значну кількість як переваг(сприяє технічному прогресу, стає джерелом капітальних вкладень, виступає інструментом стимулювання виробництва і т.д.), так і недоліків(коштовність, переважна короткостроковість, нерозвинена банківська система України). У роботі запропоновано ряд напрямів стабілізації взаємодії промислових підприємств і банків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України "Про банки і банківську діяльність" від 07.12.2000 р. №2121 ІІІ.
2. Жукова Н. Особливості кредитування комерційними банками суб'єктів господарювання в Україні // Банківська справа. – 2006. – №2. – С.65-72.
3. Підручник / А. М. Поддєрьогін, М. Д. Білик, Л. Д. Буряк та ін.; Кер. кол. авт. і наук. ред. проф. А. М. Поддєрьогін. – 7-ме вид., без змін. – К.: КНЕУ, 2008. – 517с..
4. Ушакова Н.М., Лігоненко Л.О. Фінанси підприємства. Підручник. – К.: Видавничий центр КДТЕУ, 2007. – 120 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу : http://pk.napks.edu.ua/library/compilations_vak/eiu/2006/5/p_102_106.pdf
5. Лагутін В.Д. / Кредитування: теорія і практика: Навч. посіб. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К.: Т-во "Знання", КОО, 2002. – 215 с

Людмила Кравченко,

студентка 6 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник **П.В. Захарченко**, д.е.н., професор (БДПУ)

ФІНАНСОВІ МЕХАНІЗМИ ЕКОНОМІЧНИХ КРИЗ

Поняття «криза» має багато трактувань. "Класичне" економічне поняття кризи означає не бажану і драматичну фазу в ринковій економічній системі, що характеризується коливаннями і негативними явищами, перешкодами. У цьому сенсі поняття кризи довгий час утримувало місце в

схемі теорій кон'юнктури економічного розвитку.

Як відомо, сучасне суспільство прагне до постійного поліпшення рівня й умов життя, які може забезпечити тільки стійкий економічний ріст. Однак спостереження показують, що довгостроковий економічний ріст не є рівномірним, а постійно переривається періодами економічної нестабільності. Підйоми і спади рівнів економічної активності, що ідуть один за одним прийнято називати економічним циклом. Криза – найважливіша фаза циклу, яка починає і завершує його. У ній зосереджено основні ознаки циклічного процесу відтворення. Сутність кризи – різке порушення існуючої економічної рівноваги внаслідок диспропорцій у процесі відтворення, що різко зростають. Відбувається падіння рівнів заробітної плати, прибутку, інвестицій, цін. Через «омертвіння» капіталу у вигляді нереалізованих товарів фірми відчують брак грошових коштів для поточних платежів, тому швидко зростає плата за кредит – ставка позичкового процента. Курси цінних паперів падають, настає хвиля банкруств і масового закриття підприємств. Криза завершується з початком депресії.

Необхідність розробки методик ранньої ідентифікації економічних криз диктується як світовим, так і українським досвідом. В роботі приведено сукупність моделей аналізу різних фаз економічного циклу, заснованих на принципі мультиплікатора-акселератора, за допомогою яких можна провести ефективний ситуаційний аналіз кризових ситуацій в економіці країни. Один з найбільш поширених підходів до такого дослідження виходить з неокейнсіанської теорії взаємодії механізмів мультиплікатора і акселератора. У моделі Самуельсона-Хікса в явному вигляді використовуються лінійний мультиплікатор-акселератор з запізненням. Механізм акселерації капітальних вкладень є також центральним пунктом в моделі, запропонованій М. Калецьким. У ній розглядається динаміка основного капіталу на макрорівні. Її особливість – облік двох типів запізнювання: у рішеннях про інвестування і в здійсненні капітальних вкладень. Динаміка змінних в моделі Калецького задана в безперервному часу, а рівняння капіталу приймає форму лінійного диференціально-різницевого співвідношення. В одному з варіантів моделі Гудвіна також враховується два запізнювання – в процесі мультиплікації національного доходу і в реалізації інвестицій, пов'язаних з ефектом акселерації.

Важливою рисою всіх цих моделей є, з одного боку, використання простих балансових макровідносин, наприклад, тотожності національного доходу, рівності інвестицій і заощаджень, а з іншого – впровадження в тій чи іншій формі запізнювань в опис механізму мультиплікатора – акселератора. Саме облік запізнювань дозволяє виявити коливальні режими в моделях такого типу. Слід ще раз зазначити, що саме розробка Гудвіна була базою для подальшого розвитку моделювання циклічності економічного розвитку (наприклад, моделі Тевеса).

Проблема криз в економіці за більш ніж вікову історію її існування стала осередком для дослідження багатьох чинників, що роблять найбільш істотний вплив на розвиток і функціонування системи світового і національного господарства. Виявлення причин коливань соціально-економічного розвитку набуло винятково важливе значення як засіб

запобігання тих негативних впливів, які тягнуть за собою періоди спади і рецесії в господарському житті країни. Тому проблема криз завжди привертала увагу вчених-економістів і сьогодні залишається однією з центральних проблем економічної теорії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронін Ю. Ориентиры выхода из экономического кризиса // Экономист, 2010. – №5. – С. 11-21.
2. Яковец Ю.В. Русский циклизм: новое видение прошлого и будущего. – Lewinston-Queenston-Lampeter. The Edwin Mellen Press, 2009 – 309 р.
3. Яковец Ю.В. Циклы. Кризисы. Прогнозы. – М.: Наука, 2010. – 506 с.

Кучер Олексій,
студент 3-го курсу
гуманітарно-економічний факультет
Науковий керівник: **Костенко Г.П.,** к.е.н., доцент (БДПУ)

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Актуальність теми. На сьогодні, питання ефективної інвестиційної діяльності підприємства досі залишається актуальним. Це пов'язано в більшій мірі з тим, що в останні роки показники динаміки інвестиційних процесів почали скорочуватися. У наш час інвестиційний клімат країни потребує поліпшення фінансової, соціально – економічної та правової складових, що зможе залучити більш великий обсяг інвестиційних ресурсів і сприятиме покращенню соціально – економічного розвитку України.

Ступінь дослідження проблеми. До питань цієї теми зверталися такі науковці як Гриньова В. М., Бланк І. О., Пітель Н. Я., Гаврилюк О. В., Загородній А. Г. та інші.

Мета і методи дослідження. Метою даної роботи є визначення основних видів інвестиційної діяльності підприємства та перспектив її розвитку.

Для досягнення поставленої в роботі мети використовуються такі загальнонаукові методи дослідження: системного підходу, абстрагування та узагальнення.

Сутність дослідження. Інвестиційна діяльність підприємства – це об'єктивний процес, який має свою логіку, розвивається відповідно до властивих йому закономірностей та відіграє дуже важливу роль в господарській діяльності підприємства, тому що за своєю економічною природою інвестиції представляють собою відмову від сьогочасного споживання заради одержання прибутків у майбутньому. Інвестиційна діяльність підприємств регламентується чинним законодавством, згідно з яким у більшості країн суб'єкти господарювання можуть здійснювати як фінансові, так і реальні інвестиції. Розгляд інвестиційної діяльності тільки в методологічному аспекті не дає повного уявлення про її природу, тому що